

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 36/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
--------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 36/02	Věc C-482/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. prosince 2019 – Česká republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie („Žaloba na neplatnost – Sbližování právních předpisů – Směrnice (EU) 2017/853 – Kontrola nabývání a držení zbraní – Platnost – Právní základ – Článek 114 SFEU – Změna stávající směrnice – Zásada proporcionality – Chybějící posouzení dopadů – Zásah do vlastnického práva – Přiměřenost přijímaných opatření – Opatření vytvářející překážky na vnitřním trhu – Zásada právní jistoty – Zásada ochrany legitimního očekávání – Opatření nutící členské státy k přijetí právní úpravy s retroaktivním účinkem – Zásada zákazu diskriminace – Výjimka pro Švýcarskou konfederaci – Diskriminace dotýkající se členských států Evropské unie nebo členských států Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) mimo Švýcarskou konfederaci“).	2
--------------	---	---

2020/C 36/03	Spojené věci C-708/17 a 725/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rajonen sad Asenovgrad a Sofijski rajonen sad – Bulharsko) – „EVN Bulgaria Toplofikatsia“ EAD v. Nikolina Stefanova Dimitrova (C-708/17) a „Toplofikatsia Sofia“ EAD v. Mitko Simeonov Dimitrov (C-725/17) („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 2011/83/EU – Spotřebitelské právo – Článek 2 odst. 1 – Pojem „spotřebitel“ – Článek 3 odst. 1 – Smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem – Smlouva na dodávky tepla z dálkového vytápění – Článek 27 – Setrvačný prodej – Směrnice 2005/29/ES – Nekalé obchodní praktiky podniků vůči spotřebitelům na vnitřním trhu – Článek 5 – Zákaz nekalých obchodních praktik – Příloha I – Nevyžádané dodání nebo poskytnutí – Vnitrostátní právní úprava ukládající každému vlastníku bytové jednotky v budovách ve společném vlastnictví připojených k síti dálkového vytápění, aby přispíval na úhradu nákladů na spotřebu tepla v rámci společných prostor a vnitřních rozvodů budovy – Energetická účinnost – Směrnice 2006/32/ES – Článek 13 odst. 2 – Směrnice 2012/27/EU – Článek 10 odst. 1 – Informace o vyúčtování – Vnitrostátní právní úprava stanovující, že v budově ve společném vlastnictví je spotřeba tepla v rámci vnitřních rozvodů každému vlastníku bytové jednotky vyúčtovávána v poměru k vytápěnému objemu jeho bytu“)	3
2020/C 36/04	Věc C-117/18 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 – PGNiG Supply & Trading GmbH v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Vnitřní trh se zemním plynem – Směrnice 2009/73/ES – Článek 32 – Přístup třetích osob – Článek 41 odst. 6, 8 a 10 – Sazební pravidla – Článek 36 – Žádost o udělení výjimky – Pravidla provozování plynovodu OPAL – Vnitrostátní regulační orgán – Rozhodnutí o výjimce – Žádost o změnu – Rozhodnutí Evropské komise – Žaloba na neplatnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Přípustnost – Rozhodnutí nedotýkající se žalobkyně bezprostředně“)	4
2020/C 36/05	Věc C-342/18 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. v. Evropská komise, Spolková republika Německo („Kasační opravný prostředek – Vnitřní trh se zemním plynem – Směrnice 2009/73/ES – Článek 32 – Přístup třetích osob – Článek 41 odst. 6, 8 a 10 – Sazební pravidla – Článek 36 – Žádost o udělení výjimky – Pravidla provozování plynovodu OPAL – Vnitrostátní regulační orgán – Rozhodnutí o výjimce – Žádost o změnu – Rozhodnutí Evropské komise – Žaloba na neplatnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Přípustnost – Rozhodnutí nedotýkající se žalobkyně bezprostředně“)	4
2020/C 36/06	Spojené věci C-398/18 a C-428/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia - Španělsko) – Antonio Bocero Torrico (C-398/18), Jörg Paul Konrad Fritz Bode (C-428/18) v. Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social („Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Předčasný starobní důchod – Vznik nároku – Příslušející částka důchodu, která musí přesahovat zákonnou minimální částku – Zohlednění pouze důchodu nabytého v dotyčném členském státě – Nezohlednění starobního důchodu nabytého v jiném členském státě – Rozdílné zacházení s pracovníky, kteří vykonali své právo na volný pohyb“)	5
2020/C 36/07	Věc C-402/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 27. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato - Itálie) – Tedeschi Srl, jednající na vlastní účet a jako zmocněnec dočasného sdružení podniků, Consorzio Stabile Istant Service, jednající na vlastní účet a jako zmocnitel dočasného sdružení podniků v. C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza („Řízení o předběžné otázce – Články 49 a 56 SFEU – Zadávání veřejných zakázek – Směrnice 2004/18/EU – Článek 25 – Subdodávky – Vnitrostátní právní úprava, která omezuje možnost subdodávek na 30 % z celkové hodnoty zakázky, a zakazuje, aby ceny za služby poskytované formou subdodávek byly sníženy o více než 20 % v porovnání s cenami vyplývajícími ze zadávacího řízení“)	6
2020/C 36/08	Věc C-413/18 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 – H v. Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) – Složení soudního kolegia Tribunálu Evropské unie – Bezvadnost – Rozhodnutí 2009/906/SZBP – Policejní mise Evropské unie (EUPM) v Bosně a Hercegovině – Vyslaný národní odborník – Přefazení na regionální pracoviště této mise – Pravomoc vedoucího mise – Zneužití pravomoci – Návrh na náhradu škody – Zásada kontradiktornosti“)	7

2020/C 36/09	Věc C-414/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio - Itálie) – Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo v. Banca d'Italia („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2014/59/EU – Bankovní unie – Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků – Roční příspěvky – Výpočet – Nařízení (EU) č. 806/2014 – Prováděcí nařízení (EU) 2015/81 – Jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků – Správní postup, do kterého jsou zapojeny vnitrostátní orgány a jiný subjekt Unie – Výlučná rozhodovací pravomoc Jednotného výboru pro řešení krizí – Řízení před vnitrostátními soudy – Absence včasného podání žaloby na neplatnost k unijnímu soudu – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 – Vyloučení některých závazků z výpočtu příspěvků – Vzájemná propojenost několika bank“) 7
2020/C 36/10	Věc C-421/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Namur - Belgie) – Ordre des avocats du barreau de Dinant v. JN („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Článek 7 bod 1 písm. a) – Zvláštní příslušnost ve sporech, jejichž předmětem je smlouva nebo nároky ze smlouvy – Pojem „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ – Žádost o zaplacení ročních příspěvků, které advokát dluží advokátní komoře“) 8
2020/C 36/11	Věc C-432/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof - Německo) – Consorzio Tutela Aceto Balsamico di Modena v. Balema GmbH („Řízení o předběžné otázce – Ochrana zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin – Nařízení (ES) č. 510/2006 a (EU) č. 1151/2012 – Článek 13 odst. 1 – Nařízení (ES) č. 583/2009 – Článek 1 – Zápis názvu „Aceto Balsamico di Modena“(CHZO) – Ochrana složek tohoto názvu, které nejsou zeměpisného charakteru – Rozsah“) 9
2020/C 36/12	Věc C-493/18: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation - Francie) – UB v. VA, Tiger SCI, WZ, jako insolvenční správce UB, Banque patrimoniale et immobilière SA („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Úpadková řízení – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Článek 3 odst. 1 – Žaloby, které vyplývají přímo z úpadkového řízení a úzce s ním souvisejí – Prodej nemovitosti a zřízení hypotečního zástavního práva – Odpůrcí žaloba podaná insolvenčním správcem – Článek 25 odst. 1 – Výlučná příslušnost soudů členského státu, v němž bylo zahájeno úpadkové řízení“) 10
2020/C 36/13	Věc C-591/18 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. listopadu 2019 – Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh podzemních a podmořských silových kabelů – Rozdělení trhu v rámci projektů – Pokuty – Právo na obhajobu – Přístup ke spisu – Zásada presumpce nevin – Zkreslení důkazů“) 11
2020/C 36/14	Věc C-593/18 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. listopadu 2019 – ABB Ltd, ABB AB v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s podzemními a podmořskými elektrickými kabely – Rozdělení trhu v rámci projektů – Důkazní břemeno – Presumpce nevin – Zásada rovného zacházení“) 11
2020/C 36/15	Věc C-596/18 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. listopadu 2019 – LS Cable & System Ltd v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s podzemními a podmořskými elektrickými kabely – Rozdělení trhu v rámci projektů – Pokuty – Důkazní břemeno – Zkreslení důkazů – Veřejné distancování se od kartelové dohody“) 12
2020/C 36/16	Věc C-642/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. prosince 2019 – Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem – Směrnice 2008/98/ES – Články 30 a 33 – Plány pro nakládání s odpady – Autonomní společenství Baleárské ostrovy a Kanárské ostrovy (Španělsko) – Povinnost revize – Povinnost oznámení Komisi – Neexistence řádné výzvy dopisem – Předčasné zaslání výzvy dopisem – Nepřípustnost“) 13

2020/C 36/17	Věc C-671/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego w Chelminie - Polsko) – řízení zahájené Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Justiční spolupráce v trestních věcech – Vzájemné uznávání – Peněžité tresty a pokuty – Důvody k odmítnutí uznání a výkonu – Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV – Rozhodnutí orgánu vydávajícího členského státu na základě údajů o registraci vozidla – Seznámení se ze strany dotčené osoby se sankcí a podmínkami odvolání – Právo na účinnou soudní ochranu“) 13
2020/C 36/18	Věc C-722/18: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 28. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy - Polsko) – KROL - Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., sp.k. v. Porr S.A. („Řízení o předběžné otázce – Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích – Směrnice 2000/35/ES – Článek 1 a článek 6 odst. 3 – Oblast působnosti – Vnitrostátní právní úprava – Obchodní transakce financované ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti Evropské unie – Vyloučení“) 14
2020/C 36/19	Věc C-653/19 PPU: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Specializiran nakazatelen sad - Bulharsko) – trestní řízení proti DK („Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice (EU) 2016/343 – Posílení některých aspektů presumpce neviny a práva být přítomen při trestním řízení před soudem – Článek 6 – Důkazní břemeno – Ponechání obviněné osoby ve vazbě“) 15
2020/C 36/20	Věc C-727/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. září 2019 Guy Steiferem proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-331/17, Steifer v. EHSV 16
2020/C 36/21	Věc C-817/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 31. října 2019 – Ligue des droits humains v. Conseil des ministres 16
2020/C 36/22	Věc C-831/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Milano (Itálie) dne 14. listopadu 2019 – Banco di Desio e della Brianza SpA a další v. YX, ZW 18
2020/C 36/23	Věc C-853/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Poprad (Slovensko) dne 22. listopadu 2019 – IM v. STING Reality s.r.o. 18
2020/C 36/24	Věc C-857/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovensko) dne 26. listopadu 2019 – Slovak Telekom a.s. v. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky 19
Tribunál	
2020/C 36/25	Věc T-323/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Banco Cooperativo Español v. SRB („Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný fond pro řešení krizí – Rozhodnutí Jednotného výboru o příspěvcích předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost – Podstatné formální náležitosti – Autentizace rozhodnutí – Postup pro přijetí rozhodnutí“) 21
2020/C 36/26	Věc T-365/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Portigon v. SRB („Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný fond pro řešení krizí – Rozhodnutí Jednotného výboru o příspěvcích předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost – Podstatné formální náležitosti – Autentizace rozhodnutí – Postup pro přijetí rozhodnutí – Povinnost uvést odůvodnění“) 22

2020/C 36/27	Spojené věci T-377/16, T-645/16 a T-809/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Hypo Vorarlberg Bank v. SRB („Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný fond pro řešení krizí – Rozhodnutí Jednotného výboru o příspěvcích předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost – Podstatné formální náležitosti – Autentizace rozhodnutí – Postup pro přijetí rozhodnutí – Povinnost uvést odůvodnění – Omezení časových účinků rozsudku“).	23
2020/C 36/28	Věc T-527/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Tàpias v. Rada („Veřejná služba – Reforma služebního řádu a pracovního řádu, jež vstoupila v platnost dne 1. ledna 2014 – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Solidární odvod uplatňovaný od 1. ledna 2014 – Pozastavení uplatňování metody aktualizace odměn v letech 2013 a 2014“).	24
2020/C 36/29	Věc T-528/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – OS v. Komise („Veřejná služba – Reforma služebního řádu a pracovního řádu, jež vstoupila v platnost dne 1. ledna 2014 – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Solidární odvod uplatňovaný od 1. ledna 2014 – Pozastavení uplatňování metody aktualizace odměn v letech 2013 a 2014“).	24
2020/C 36/30	Věc T-529/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Feral v. Výbor regionů („Veřejná služba – Reforma služebního řádu a pracovního řádu, jež vstoupila v platnost dne 1. ledna 2014 – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Solidární odvod uplatňovaný od 1. ledna 2014 – Pozastavení uplatňování metody aktualizace odměn v letech 2013 a 2014“).	25
2020/C 36/31	Věc T-524/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. prosince 2019 – Billa v. EUIPO – Boardriders IP Holdings (Billa) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Billa – Starší slovní ochranná známka Evropské unie BILLABONG – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Podobnost označení – Srovnání výrobků a služeb – Článek 8 odst. 1 písm. b nařízení (EU) 2017/1001“).	26
2020/C 36/32	Věc T-648/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Super bock group v. EUIPO – Agus (Crystal) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Crystal – Starší národní slovní ochranná známka CRISTAL – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí podobnosti mezi výrobky – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“).	27
2020/C 36/33	Věc T-667/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Pinto Teixeira v. ESVČ („Veřejná služba – Práva a povinnosti úředníků – Prohlášení o úmyslu vykonávat profesní činnost po ukončení výkonu funkce – Článek 16 služebního řádu – Nebezpečí střetu s oprávněnými zájmy orgánu – Lhůta pro odpověď na prohlášení o úmyslu vykonávat profesní činnost – Implicitní nepřímý souhlas – Zákaz výkonu profesní činnosti po ukončení výkonu funkce – Morální újma“).	27
2020/C 36/34	Věc T-683/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Conte v. EUIPO – (CANNABIS STORE AMSTERDAM) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CANNABIS STORE AMSTERDAM – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Ochranná známka, která je v rozporu s veřejným pořádkem – Článek 7 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 7 odst. 2 nařízení 2017/1001“).	28
2020/C 36/35	Věc T-692/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Montanari v. ESVČ („Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Zpráva o kontrole ad hoc – Odepření přístupu – Článek 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 – Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Nařízení (ES) č. 45/2001 – Článek 8 písm. b) nařízení č. 45/2001 – Předávání osobních údajů – Článek 4 odst. 2 třetí odrážka nařízení č. 1049/2001 – Výjimka týkající se ochrany cílů vyšetřování – Článek 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 – Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu – Povinnost uvést odůvodnění“).	29

2020/C 36/36	Věc T-747/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Refan Bulgaria v. EUIPO – (Tvar květu) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška třírozměrné ochranné známky Evropské unie – Tvar květu – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Právo na obhajobu – Povinnost uvést odůvodnění“)	29
2020/C 36/37	Věc T-29/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. prosince 2019 – Idea Groupe v. EUIPO – The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there – Starší národní slovní ochranné známky idée logistique, IDEA a groupe idea – Starší národní obrazová ochranná známka iDÉA – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Starší obrazová ochranná známka iDÉA a starší slovní ochranná známka IDEA – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Užívání označení, jehož význam není pouze místní, v obchodním styku – Článek 8 odst. 4 nařízení 2017/1001“)	30
2020/C 36/38	Věc T-255/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Baustoffwerke Gebhart & Söhne v. EUIPO (BIOTON) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BIOTON – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001“)	31
2020/C 36/39	Věc T-266/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – gastivo portal v. EUIPO – La Fourchette (Ztvárnění vidličky na zeleném pozadí) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující vidličku na zeleném pozadí – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie gastivo – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	32
2020/C 36/40	Věc T-267/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – gastivo portal v. EUIPO – La Fourchette (Ztvárnění vidličky na zeleném pozadí) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující vidličku na zeleném pozadí – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie gastivo – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	32
2020/C 36/41	Věc T-746/19: Žaloba podaná dne 5. listopadu 2019 – GY v. ECB	33
2020/C 36/42	Věc T-760/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Imperial Brands a další v. Komise	34
2020/C 36/43	Věc T-761/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Willis Europe v. Komise	35
2020/C 36/44	Věc T-811/19: Žaloba podaná dne 22. listopadu 2019 – Enoport – Produção de Bebidas v. EUIPO – Miguel Torres (CABEZA DE TORO)	37
2020/C 36/45	Věc T-824/19: Žaloba podaná dne 2. prosince 2019 – RY v. Komise	37
2020/C 36/46	Věc T-835/19: Žaloba podaná dne 6. prosince 2019 – CrossFit v. EUIPO - Hochwarter (CROSSBOX)	38
2020/C 36/47	Věc T-99/17: Usnesení Tribunálu ze dne 3. prosince 2019 – Eutelsat v. GSA	39

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 36/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 27, 27.1.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 19, 20.1.2020

Úř. věst. C 10, 13.1.2020

Úř. věst. C 432, 23.12.2019

Úř. věst. C 423, 16.12.2019

Úř. věst. C 413, 9.12.2019

Úř. věst. C 406, 2.12.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. prosince 2019 – Česká republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-482/17) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Sbližování právních předpisů – Směrnice (EU) 2017/853 – Kontrola nabývání a držení zbraní – Platnost – Právní základ – Článek 114 SFEU – Změna stávající směrnice – Zásada proporcionality – Chybějící posouzení dopadů – Zásah do vlastnického práva – Přiměřenost přijímaných opatření – Opatření vytvářející překážky na vnitřním trhu – Zásada právní jistoty – Zásada ochrany legitimního očekávání – Opatření nutící členské státy k přijetí právní úpravy s retroaktivním účinkem – Zásada zákazu diskriminace – Výjimka pro Švýcarskou konfederaci – Diskriminace dotýkající se členských států Evropské unie nebo členských států Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) mimo Švýcarskou konfederaci“)

(2020/C 36/02)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Česká republika (zástupci: M. Smolek, O. Serdula a J. Vlášil, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér, G. Koós a G. Tornyai, zmocněnci), Polská republika (zástupci: B. Majczyna, M. Wiącek a D. Lutostańska, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: O. Hrstková Šolcová a R. van de Westelaken, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: původně A. Westerhof Löfflerová, E. Moro a M. Chavrier, poté A. Westerhof Löfflerová a M. Chavrier, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalované: Francouzská republika (zástupci: A. Daly, E. de Moustier, R. Coesme a D. Colas, zmocněnci), Evropská komise (zástupkyně: M. Šimerdová, Y. G. Marinova a E. Kružíková, zmocněnkyně)

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Česká republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem a Radou Evropské unie.
3. Francouzská republika, Maďarsko, Polská republika a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 23.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rajonen sad Asenovgrad a Sofijski rajonen sad – Bulharsko) – „EVN Bulgaria Toplofikatsia“ EAD v. Nikolina Stefanova Dimitrova (C-708/17) a „Toplofikatsia Sofia“ EAD v. Mitko Simeonov Dimitrov (C-725/17)

(Spojené věci C-708/17 a 725/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 2011/83/EU – Spotřebitelské právo – Článek 2 odst. 1 – Pojem „spotřebitel“ – Článek 3 odst. 1 – Smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem – Smlouva na dodávky tepla z dálkového vytápění – Článek 27 – Setrvačný prodej – Směrnice 2005/29/ES – Nekalé obchodní praktiky podniků vůči spotřebitelům na vnitřním trhu – Článek 5 – Zákaz nekalých obchodních praktik – Příloha I – Nevyžádané dodání nebo poskytnutí – Vnitrostátní právní úprava ukládající každému vlastníku bytové jednotky v budovách ve společném vlastnictví připojených k síti dálkového vytápění, aby přispíval na úhradu nákladů na spotřebu tepla v rámci společných prostor a vnitřních rozvodů budovy – Energetická účinnost – Směrnice 2006/32/ES – Článek 13 odst. 2 – Směrnice 2012/27/EU – Článek 10 odst. 1 – Informace o vyúčtování – Vnitrostátní právní úprava stanovující, že v budově ve společném vlastnictví je spotřeba tepla v rámci vnitřních rozvodů každému vlastníku bytové jednotky vyúčtovávána v poměru k vytápěnému objemu jeho bytu“)

(2020/C 36/03)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soudy

Rajonen sad Asenovgrad a Sofijski rajonen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „EVN Bulgaria Toplofikatsia“ EAD, (C-708/17) a „Toplofikatsia Sofia“ EAD (C-725/17)

Žalovaní: Nikolina Stefanova Dimitrova (C-708/17) a Mitko Simeonov Dimitrov (C-725/17)

za přítomnosti: „Termokomplekt“ OOD (C-725/17)

Výrok

- 1) Článek 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, ve spojení s čl. 5 odst. 1 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že vlastníci bytu v budově ve společném vlastnictví připojeném k síti dálkového vytápění jsou povinni přispívat na náklady na spotřebu tepla ve společných prostorech a ve vnitřních rozvodech budovy, i když sami o dodávky tepla nepožádali a ve svých bytech ho nevyužívají.
- 2) Článek 13 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách a o zrušení směrnice Rady 93/76/EHS a čl. 10 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnice 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že u budov vlastněných společenstvím vlastníků je spotřeba tepla ve vnitřních rozvodech vyúčtovávána každému vlastníku bytu v budově v poměru k vytápěnému objemu jeho bytu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 12.3.2018..

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 – PGNiG Supply & Trading GmbH v. Evropská komise(Věc C-117/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Vnitřní trh se zemním plynem – Směrnice 2009/73/ES – Článek 32 – Přístup třetích osob – Článek 41 odst. 6, 8 a 10 – Sazební pravidla – Článek 36 – Žádost o udělení výjimky – Pravidla provozování plynovodu OPAL – Vnitrostátní regulační orgán – Rozhodnutí o výjimce – Žádost o změnu – Rozhodnutí Evropské komise – Žaloba na neplatnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Přípustnost – Rozhodnutí nedotýkající se žalobkyně bezprostředně“)

(2020/C 36/04)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: PGNiG Supply & Trading GmbH (zástupci: M. Jeżewski a O. Walusiewicz, adwokaci, E. Buczkowska a M. Trepka, radcowie prawni)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupkyně: K. Herrmann a O. Beynet, zmocněnkyně)

Vedlejší účastnice podporující Komisi: Spolková republika Německo (zástupci: původně T. Henze, poté J. Möller, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost PGNiG Supply & Trading GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spolková republika Německo republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. v. Evropská komise, Spolková republika Německo(Věc C-342/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Vnitřní trh se zemním plynem – Směrnice 2009/73/ES – Článek 32 – Přístup třetích osob – Článek 41 odst. 6, 8 a 10 – Sazební pravidla – Článek 36 – Žádost o udělení výjimky – Pravidla provozování plynovodu OPAL – Vnitrostátní regulační orgán – Rozhodnutí o výjimce – Žádost o změnu – Rozhodnutí Evropské komise – Žaloba na neplatnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Přípustnost – Rozhodnutí nedotýkající se žalobkyně bezprostředně“)

(2020/C 36/05)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (zástupci: původně M. Jeżewski, adwokat, poté E. Buczkowska, radca prawny, a W. Sadowski, adwokat)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupkyně: K. Herrmann a O. Beynet, zmocněnkyně), Spolková republika Německo (zástupci: původně T. Henze, poté J. Möller, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia - Španělsko) – Antonio Bocero Torrico (C-398/18), Jörg Paul Konrad Fritz Bode (C-428/18) v. Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(Spojené věci C-398/18 a C-428/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Předčasný starobní důchod – Vznik nároku – Příslušející částka důchodu, která musí přesahovat zákonnou minimální částku – Zohlednění pouze důchodu nabytého v dotyčném členském státě – Nezohlednění starobního důchodu nabytého v jiném členském státě – Rozdílné zacházení s pracovníky, kteří vykonali své právo na volný pohyb“)

(2020/C 36/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Žalobci: Antonio Bocero Torrico (C-398/18), Jörg Paul Konrad Fritz Bode (C-428/18)

Žalovaní: Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

Výrok

Článek 5 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která jako podmínku pro odchod pracovníka do předčasného starobního důchodu stanoví, že částka důchodu, která má být vyplácena, musí přesahovat minimální částku důchodu, která by tomuto pracovníkovi příslušela při dosažení zákonného věku pro odchod do důchodu podle této právní úpravy, je-li tento „důchod, který má být vyplácen“ chápán jako důchod k tíži pouze tohoto členského státu, přičemž je vyloučen důchod, který by uvedený pracovník mohl pobírat z titulu dávky stejného druhu od jiného nebo jiných členských států.

(¹) Úř. věst. C 294, 20.8.2018.
Úř. věst. C 364, 8.10.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 27. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato - Itálie) – Tedeschi Srl, jednající na vlastní účet a jako zmocněnec dočasného sdružení podniků, Consorzio Stabile Istant Service, jednající na vlastní účet a jako zmocnitel dočasného sdružení podniků v. C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza

(Věc C-402/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Články 49 a 56 SFEU – Zadávání veřejných zakázek – Směrnice 2004/18/EU – Článek 25 – Subdodávky – Vnitrostátní právní úprava, která omezuje možnost subdodávek na 30 % z celkové hodnoty zakázky, a zakazuje, aby ceny za služby poskytované formou subdodávek byly sníženy o více než 20 % v porovnání s cenami vyplývajícími ze zadávacího řízení“)

(2020/C 36/07)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tedeschi Srl, jednající na vlastní účet a jako zmocněnec dočasného sdružení podniků, Consorzio Stabile Istant Service, jednající na vlastní účet a jako zmocnitel dočasného sdružení podniků,

Žalované: C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládána v tom smyslu, že:

- brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která omezuje podíl na zakázce, který je uchazeč oprávněn zadat třetím osobám-subdodavatelům, na 30 %;
- brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která omezuje možnost snížit ceny za služby svěřené subdodavatelům o více než 20 % v porovnání s cenami vyplývajícími ze zadávacího řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 27.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 – H v. Rada Evropské unie**(Věc C-413/18 P) ⁽¹⁾**

(„Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) – Složení soudního kolegia Tribunálu Evropské unie – Bezvadnost – Rozhodnutí 2009/906/SZBP – Policejní mise Evropské unie (EUPM) v Bosně a Hercegovině – Vyslaný národní odborník – Přearazení na regionální pracoviště této mise – Pravomoc vedoucího mise – Zneužití pravomoci – Návrh na náhradu škody – Zásada kontradiktornosti“)

(2020/C 36/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: H (zástupkyně: M. Velardo, avvocatessa)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: A. Vitro a A. de Elera-San Miguel Hurtado, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 11. dubna 2018, H v. Rada (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie, aby rozhodl o třetím až pátém důvodu žaloby na neplatnost, jakož i o žádosti o náhradu újmy.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio - Itálie) – Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo v. Banca d'Italia**(Věc C-414/18) ⁽¹⁾**

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2014/59/EU – Bankovní unie – Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků – Roční příspěvky – Výpočet – Nařízení (EU) č. 806/2014 – Prováděcí nařízení (EU) 2015/81 – Jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků – Správní postup, do kterého jsou zapojeny vnitrostátní orgány a jiný subjekt Unie – Výlučná rozhodovací pravomoc Jednotného výboru pro řešení krizí – Řízení před vnitrostátními soudy – Absence včasného podání žaloby na neplatnost k unijnímu soudu – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 – Vyloučení některých závazků z výpočtu příspěvků – Vzájemná propojenost několika bank“)

(2020/C 36/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Žalovaná: Banca d'Italia

Výrok

Článek 103 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012, a čl. 5 odst. 1 písm. a) a f) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí, musí být vykládány v tom smyslu, že závazky, které plynou z transakcí mezi bankou druhé úrovně a členy uskupení, které tvoří s družstevními bankami, jimž poskytuje různé služby, aniž je kontroluje, a které nezahrnují úvěry poskytované na nekonkurenční a neziskové bázi za účelem prosazování cílů veřejné politiky ústřední nebo regionální vlády v členském státě, nejsou vyloučeny z výpočtu příspěvků do vnitrostátního fondu k řešení krize uvedených v tomto čl. 103 odst. 2.

(¹) Úř. věst. C 311, 3.9.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Namur - Belgique) – Ordre des avocats du barreau de Dinant v. JN

(Věc C-421/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Článek 7 bod 1 písm. a) – Zvláštní příslušnost ve sporech, jejichž předmětem je smlouva nebo nároky ze smlouvy – Pojem „smlouva nebo nároky ze smlouvy“ – Žádost o zaplacení ročních příspěvků, které advokát dluží advokátní komoře“)

(2020/C 36/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Namur

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ordre des avocats du barreau de Dinant

Žalovaný: JN

Výrok

Článek 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že spor, který se týká povinnosti advokáta platit roční členské příspěvky, které dluží advokátní komoře, jejímž je členem, spadá do působnosti tohoto nařízení pouze za podmínky, že tato komora neuplatňuje, když požaduje po tomto advokátovi, aby splnil tuto povinnost, výsady veřejné moci na základě použitelného vnitrostátního práva, což musí ověřit předkládající soud.

Článek 7 bod 1 písm. a) nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že žaloba, kterou se advokátní komora domáhá toho, aby některému z jejích členů bylo nařízeno zaplatit roční členské příspěvky, které jí dluží, a jimiž mají být financovány hlavně takové služby, jako jsou pojišťovací služby, musí být považována za žalobu, „jejíž předmět tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud tyto příspěvky představují protiplnění za služby poskytované touto komorou svým členům a pokud s nimi dotčený člen dobrovolně souhlasil, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 301, 27.8.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Bundesgerichtshof - Německo) – Consorzio Tutela Aceto Balsamico di Modena v. Balema GmbH**

(Věc C-432/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin – Nařízení (ES) č. 510/2006 a (EU) č. 1151/2012 – Článek 13 odst. 1 – Nařízení (ES) č. 583/2009 – Článek 1 – Zápis názvu „Aceto Balsamico di Modena“ (CHZO) – Ochrana složek tohoto názvu, které nejsou zeměpisného charakteru – Rozsah“)

(2020/C 36/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Consorzio Tutela Aceto Balsamico di Modena

Žalovaná: Balema GmbH

Výrok

Článek 1 nařízení Komise (ES) č. 583/2009 ze dne 3. července 2009 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení [Aceto Balsamico di Modena (CHZO)] musí být vykládán v tom smyslu, že se ochrana názvu „Aceto Balsamico di Modena“ nevztahuje na použití jednotlivých výrazů tohoto názvu, které nejsou zeměpisného charakteru.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 4. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation - Francie) – UB v. VA, Tiger SCI, WZ, jako insolvenční správce UB, Banque patrimoine et immobilier SA

(Věc C-493/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Úpadkové řízení – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Článek 3 odst. 1 – Žaloby, které vyplývají přímo z úpadkového řízení a úzce s ním souvisejí – Prodej nemovitosti a zřízení hypotečního zástavního práva – Odpůrčí žaloba podaná insolvenčním správcem – Článek 25 odst. 1 – Výlučná příslušnost soudů členského státu, v němž bylo zahájeno úpadkové řízení“)

(2020/C 36/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: UB

Žalovaní: VA, Tiger SCI, WZ, jako insolvenční správce UB, Banque patrimoine et immobilier SA

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že žaloba insolvenčního správce jmenovaného soudem členského státu, na jehož území bylo zahájeno úpadkové řízení, jejímž cílem je prohlásit neúčinnost prodeje nemovitosti nacházející se v jiném členském státě, jakož i hypotečního zástavního práva k této nemovitosti vůči věřitelům jako celku, spadá do výlučné příslušnosti soudů prvního členského státu.
- 2) Článek 25 odst. 1 nařízení č. 1346/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí, jímž soud členského státu, v němž bylo zahájeno úpadkové řízení, opravňuje insolvenčního správce, aby podal žalobu v jiném členském státě, třebaže by tato žaloba spadala do výlučné příslušnosti tohoto soudu, nemůže mít za následek přiznání mezinárodní příslušnosti soudům tohoto jiného členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, 8.10.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. listopadu 2019 – Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding v. Evropská komise

(Věc C-591/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh podzemních a podmořských silových kabelů – Rozdělení trhu v rámci projektů – Pokuty – Právo na obhajobu – Přístup ke spisům – Zásada presumpce nevinny – Zkreslení důkazů“)

(2020/C 36/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding (zástupci: A. Rinne, M. Lichtenegger a S. Schrickler, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: H. Leupold, H. van Vliet a C. Vollrath, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Brugg Kabel AG a Kabelwerke Brugg AG Holding se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 5.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. listopadu 2019 – ABB Ltd, ABB AB v. Evropská komise

(Věc C-593/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s podzemními a podmořskými elektrickými kabely – Rozdělení trhu v rámci projektů – Důkazní břemeno – Presumpce nevinny – Zásada rovného zacházení“)

(2020/C 36/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ABB Ltd, ABB AB (zástupci: I. Vandenborre a M. Frese, advocaten, S. Dionnet, avocat)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet, I. Zaloguin a I. Rogalski, zmocněnci)

Výrok

- 1) Bod 1 rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 12. července 2018, ABB v. Komise (T-445/14, nezveřejněný, EU:T:2018:449), ve kterém Tribunál zamítl žalobu společností ABB Ltd a ABB AB, kterou se tyto společnosti domáhaly zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 21 39 final ze dne 2. dubna 2014 týkající se řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39610 – Elektrické kabely) se zrušuje v rozsahu, v jakém toto rozhodnutí klade uvedeným společnostem za vinu porušení článku 101 SFEU a článku 53 dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, které spočívalo v kolektivním odmítnutí dodávat příslušenství pro podzemní elektrické kabely s minimálním napětím 110 kV a napětím menším než 220 kV, a zrušuje se i bod 2 tohoto rozsudku.

- 2) Ve zbývajících částech se kasační opravný prostředek zamítá.
- 3) Rozhodnutí C (2014) 21 39 final se zrušuje v rozsahu, v němž klade společností ABB Ltd a ABB AB za vinu porušení článku 101 SFEU a článku 53 dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, které spočívalo v kolektivním odmítnutí dodávat příslušenství pro podzemní elektrické kabely s minimálním napětím 110 kV a napětím menším než 220 kV.
- 4) Společnosti ABB Ltd, ABB AB Evropská komise ponese vlastní náklady řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. listopadu 2019 – LS Cable & System Ltd v. Evropská komise

(Věc C-596/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh s podzemními a podmořskými elektrickými kabely – Rozdělení trhu v rámci projektů – Pokuty – Důkazní břemeno – Zkreslení důkazů – Veřejné distancování se od kartelové dohody“)

(2020/C 36/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: LS Cable & System Ltd (zástupci: S. Spinks a S. Kinsella, solicitors)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: N. Khan a H. van Vliet, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti LS Cable & System Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. prosince 2019 – Evropská komise v. Španělské království(Věc C-642/18) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Směrnice 2008/98/ES – Články 30 a 33 – Plány pro nakládání s odpady – Autonomní společenství Baleárské ostrovy a Kanárské ostrovy (Španělsko) – Povinnost revize – Povinnost oznámení Komisi – Neexistence řádné výzvy dopisem – Předčasné zaslání výzvy dopisem – Nepřípustnost“)

(2020/C 36/16)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán, E. Sanfrutos Cano a F. Thiran, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupce: L. Aguilera Ruiz, zmocněnec)

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 445, 10.12.2018

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego w Chełmnie - Polsko) – řízení zahájené Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)(Věc C-671/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Justiční spolupráce v trestních věcech – Vzájemné uznávání – Peněžité tresty a pokuty – Důvody k odmítnutí uznání a výkonu – Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV – Rozhodnutí orgánu vydávajícího členského státu na základě údajů o registraci vozidla – Seznámení se ze strany dotčené osoby se sankcí a podmínkami odvolání – Právo na účinnou soudní ochranu“)

(2020/C 36/17)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Účastníci původního řízení

Žalobce: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

za účasti: Z.P., Prokuratura Rejonowa w Chełmnie

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 2 písm. g) a čl. 20 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud rozhodnutí ukládající peněžitý trest nebo pokutu bylo oznámeno v souladu s vnitrostátními právními předpisy vydávajícího členského státu, s poučením o právu podat opravný prostředek a lhůtě pro jeho podání, nemůže orgán vykonávajícího členského státu odmítnout uznání a výkon tohoto rozhodnutí, pokud dotyčný měl dostatečnou lhůtu pro podání opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí, což musí ověřit předkládající soud, přičemž skutečnost, že řízení o uložení dotčeného peněžitého trestu nebo pokuty mělo správní povahu, je v této souvislosti nerozhodná.
- 2) Článek 20 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2005/214, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, musí být vykládán v tom smyslu, že příslušný orgán vykonávajícího členského státu nemůže odmítnout uznání a výkon rozhodnutí, kterým se ukládá pokuta za dopravní přestupky, pokud taková sankce byla uložena osobě, na jejíž jméno je dotčené vozidlo zaregistrováno, na základě domněnky odpovědnosti stanovené vnitrostátními právními předpisy vydávajícího členského státu za předpokladu, že tuto domněnku lze vyvrátit.

(¹) Úř. věst. C 65, 18.2.2019.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 28. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy - Polsko) – KROL - Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., sp.k. v. Porr S.A.

(Věc C-722/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích – Směrnice 2000/35/ES – Článek 1 a článek 6 odst. 3 – Oblast působnosti – Vnitrostátní právní úprava – Obchodní transakce financované ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti Evropské unie – Vyloučení“)

(2020/C 36/18)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: KROL - Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., sp.k.

Žalovaná: Porr S.A.

Výrok

Článek 1 a čl. 6 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu právnímu předpisu, o jaký se jedná ve věci v původním řízení, podle kterého je v případě obchodních transakcí, jež jsou zcela nebo zčásti financovány z prostředků pocházejících ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti Evropské unie, vyloučena náhrada za opožděnou platbu stanovená v této směrnici.

(¹) Úř. věst. C 164, 13.5.2019.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Specializiran nakazatelen sad - Bulharsko) – trestní řízení proti DK**

(Věc C-653/19 PPU) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice (EU) 2016/343 – Posílení některých aspektů presumpce nevinny a práva být přítomen při trestním řízení před soudem – Článek 6 – Důkazní břemeno – Ponechání obviněné osoby ve vazbě“)

(2020/C 36/19)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

DK

za účasti: Specializirana prokuratura

Výrok

Článek 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem, ani články 6 a 47 Listiny základních práv Evropské unie nedopadají na vnitrostátní právní předpisy, které podmiňují propuštění vazebně stíhané osoby z vazby tím, že tato osoba doloží existenci nových okolností odůvodňujících propuštění z vazby.

(¹) Úř. věst. C 399, 25.11.2019..

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. září 2019 Guy Steiferem proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-331/17, Steifer v. EHSV

(Věc C-727/19 P)

(2020/C 36/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Guy Steifer (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Další účastník řízení: Evropský hospodářský a sociální výbor

Usnesením ze dne 12. prosince 2019 Soudní dvůr (pátý senát) kasační opravný prostředek zamítl.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 31. října 2019 – Ligue des droits humains v. Conseil des ministres

(Věc C-817/19)

(2020/C 36/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Ligue des droits humains

Odpůrkyně: Conseil des ministres

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů – GDPR) ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 2 odst. 2 písm. d) tohoto nařízení vykládán v tom smyslu, že se použije na takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je zákon ze dne 25. prosince 2016 o zpracování osobních údajů cestujících, který provádí směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti ⁽²⁾, jakož i směrnici Rady 2004/82/ES ze dne 29. dubna 2004 o povinnosti dopravců předávat údaje o cestujících ⁽³⁾ a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU ze dne 20. října 2010 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do přístavů členských států nebo odplouvajících z nich a o zrušení směrnice 2002/6/ES ⁽⁴⁾?
- 2) Je příloha I směrnice 2016/681 slučitelná s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie v tom smyslu, že údaje, které vyjmenovává, jsou velmi široké – zejména údaje uvedené v bodě 18 přílohy I směrnice 2016/681, které překračují údaje uvedené v čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/82 – a pokud jako celek mohou odhalit citlivé údaje, a překročit tak meze toho, co je „nezbytně nutné“?

- 3) Jsou body 12 a 18 přílohy I směrnice 2016/681 slučitelné s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie v tom, že s ohledem na výraz „včetně“ jsou údaje, jichž se týkají, uvedeny příkladmo, a nikoli vyčerpávajícím způsobem, takže požadavek přesnosti a jasnosti pravidel týkajících se zásahu do práva na respektování soukromého života a do práva na ochranu osobních údajů není dodržen?
- 4) Jsou čl. 3 bod 4 směrnice 2016/681 a příloha I téže směrnice slučitelné s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, pokud se systém plošného shromažďování, předávání a zpracovávání údajů o cestujících, který tato ustanovení zavádějí, vztahuje na každou osobu, která použije dotčený dopravní prostředek, a to bez ohledu na jakoukoli objektivní skutečnost, na jejímž základě lze mít za to, že tato osoba může představovat riziko pro veřejnou bezpečnost?
- 5) Musí být článek 6 směrnice 2016/681 ve spojení s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako je napadený zákon, který jako účel zpracování údajů „PNR“ připouští monitorování činností sledovaných zpravodajskými a bezpečnostními službami, přičemž tento účel začleňuje do prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti?
- 6) Je článek 6 směrnice 2016/681 slučitelný s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, pokud se jím upravené předběžné posuzování prostřednictvím porovnání s databázemi a s předem stanovenými kritérii vztahuje systematicky a plošně na údaje o cestujících bez ohledu na jakoukoli objektivní skutečnost, na jejímž základě lze mít za to, že tyto cestující mohou představovat riziko pro veřejnou bezpečnost?
- 7) Může být pojem „jiný příslušný vnitrostátní orgán“ uvedený v čl. 12 odst. 3 směrnice 2016/681 vykládán tak, že se vztahuje na Útvar pro informace o cestujících zřízený zákonem ze dne 25. prosince 2016, který by tedy mohl povolit přístup k údajům „PNR“ po uplynutí šestiměsíční lhůty v rámci konkrétního vyšetřování?
- 8) Musí být článek 12 směrnice 2016/681 ve spojení s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako je napadený zákon, které stanoví obecnou dobu pro uchovávání údajů v délce pěti let, a to bez rozlišení, zda při předběžném posuzování vyjde najevo, že dotčení cestující mohou či nemohou představovat riziko pro veřejnou bezpečnost?
- 9)
 - a) Je směrnice 2004/82/ES slučitelná s čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a článkem 45 Listiny základních práv Evropské unie, pokud se povinnosti, které zavádí, vztahují na lety v rámci Evropské unie?
 - b) Musí být směrnice 2004/82 ve spojení s čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a s článkem 45 Listiny základních práv Evropské unie vykládána v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako je napadený zákon, který za účelem boje proti nedovolenému přistěhovalectví a zlepšování hraničních kontrol povoluje systém shromažďování a zpracování údajů cestujících, „kteří jsou přepravováni na vnitrostátní území, z vnitrostátního území nebo přes něj“, což by mohlo nepřímo znamenat obnovení kontrol na vnitřních hranicích?
- 10) Pokud by měl Cour constitutionnelle (Ústavní soud) na základě odpovědí na výše uvedené předběžné otázky dospět k závěru, že je napadený zákon, který provádí zejména směrnici 2016/681, v rozporu s jednou nebo více povinnostmi vyplývajícími z ustanovení zmíněných v těchto otázkách, může dočasně zachovat účinky zákona ze dne 25. prosince 2016 „o zpracování osobních údajů o cestujících“, aby zabránil právní nejistotě a zajistil možnost ještě využít již dříve shromážděné a uchovávané údaje pro účely stanovené tímto zákonem?

(¹) Úř. věst. 2016, L 119, s. 1.

(²) Úř. věst. 2016, L 119, s. 132.

(³) Úř. věst. 2004, L 261, s. 24.

(⁴) Úř. věst. 2010, L 283, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Milano (Itálie) dne 14. listopadu 2019 – Banco di Desio e della Brianza SpA a další v. YX, ZW

(Věc C-831/19)

(2020/C 36/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Milano

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Banco di Desio e della Brianza SpA, Banca di Credito Cooperativo di Carugate e Inzago sc, Intesa Sanpaolo SpA, Banca Popolare di Sondrio s.c.p.a, Cerved Credit Management SpA

Žalovaní: YX, ZW

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení článku 6 ve spojení s článkem 7 směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾ a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, a za jakých podmínek, takovému vnitrostátnímu právnímu řádu, jako je právní řád v projednávané věci, který exekučnímu soudu brání, aby provedl vlastní přezkum exekučního titulu, který nabyt právní moci, v případě, že spotřebitel, který se dozvěděl o svém postavení (přičemž takovou znalost předtím soudy v rámci existujícího platného práva vylučovaly), navrhne, aby soud vykonal tento přezkum?
- 2) Brání ustanovení článku 6 ve spojení s článkem 7 směrnice 93/13/EHS a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, a za jakých podmínek, takovému právnímu řádu, jako je vnitrostátní právní řád, který v případě implicitního rozhodnutí, jímž byla vyloučena zneužívající povaha smluvního ujednání, brání exekučnímu soudu, který má rozhodovat o námitkách spotřebitele proti navrhovanému výkonu rozhodnutí, aby tuto zneužívající povahu konstatoval, a lze uvedenou nemožnost přezkumu předpokládat i v případě, že nebylo možno - vzhledem k existujícím právním předpisům platným v době, kdy daný rozsudek nabyt právní moci - přezkoumat zneužívající povahu smluvního ujednání, a to v důsledku nemožnosti kvalifikovat ručitele jako spotřebitele?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách o [zneužívajících ujednáních] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288; oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Poprad (Slovensko) dne 22. listopadu 2019 – IM v. STING Reality s.r.o.

(Věc C-853/19)

(2020/C 36/23)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný soud Poprad

Účastníci původního řízení

Žalobce: IM

Žalovaná: STING Reality s.r.o.

Předběžné otázky

1. Musí být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ⁽¹⁾ ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004, vykládána v tom smyslu, že takové skutkové okolnosti, jaké nastaly v projednávané věci, za kterých fyzické osobě, jež se nachází se ve finanční a časové tísní a jejímž úmyslem je získat úvěrové prostředky na udržení si vlastnického práva k nemovité věci představující její jediné obydlí, předloží podnikatel v odvětví úvěrů smlouvu, kterou je tato osoba trvale zbavena vlastnického práva k nemovité věci navzdory tomu, že její vůlí bylo převést nemovitou věc na věřitele jen dočasně za účelem zajištění úvěrové smlouvy, představují nekalou obchodní praktiku?
2. Musí být směrnice Rady 93/13/[EHS] ⁽²⁾ ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (dále jen „směrnice 93/13“) vykládána v tom smyslu, že za skutkových okolností popsanych v [otázce č. 1] podléhá soudnímu přezkumu i kupní smlouva o převodu nemovité věci i navzdory argumentům podnikatele o individuálně sjednaných smluvních podmínkách, jestliže podnikatel odmítne předložit soudu smlouvy v jiných případech s cílem zjistit, zda jde o formulářový typ smluv používaných podnikatelem v jiných případech?
3. Spadá-li věc do působnosti směrnice 93/13, musí být za okolnost relevantní pro účely čl. 4 odst. 1 této směrnice považován i stav před uzavřením smlouvy, a sice že k osobním údajům žalobce se žalovaný podnikatel dostal bez souhlasu žalobce?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005, L 149, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem Slovenskej republiky (Slovensko) dne 26. listopadu 2019 – Slovak Telekom a.s. v. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Věc C-857/19)

(2020/C 36/24)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovensko)

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Slovak Telekom a.s.

Další účastník řízení: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Předběžné otázky

Otázka k výkladu čl. 11 odst. 6 věty první nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy:

1. Znamená slovní spojení „ztrácejí orgány pro hospodářskou soutěž členských států příslušnost používat články 81 a 82 Smlouvy“ ⁽²⁾ ztrátu pravomoci orgánů členských států uplatňovat články 81 a 82 Smlouvy?

2. Vztahuje se článek 50 (Právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin) Listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené dne 7. prosince 2000 v Nice, i na případy správních deliktů ve formě zneužití dominantního postavení podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, jež byly samostatně a nezávisle sankcionovány Komisí a orgánem členského státu při výkonu jejich pravomoci podle čl. 11 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205.

⁽²⁾ [v čl. 11 odst. 6 větě první nařízení Rady (ES) č. 1/2003]

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Banco Cooperativo Español v. SRB

(Věc T-323/16) ⁽¹⁾

(„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný fond pro řešení krizí – Rozhodnutí Jednotného výboru o příspěvcích předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost – Podstatné formální náležitosti – Autentizace rozhodnutí – Postup pro přijetí rozhodnutí“)

(2020/C 36/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB) (zástupci: F. Málaga Diéguez, F. Fernández de Trocóniz Robles, B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch a S. Ianc, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Evropská komise (zástupci: J. Rius, A. Steiblytė a K.-P. Wojcik, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkajícího se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/06) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 15. dubna 2016 týkající se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/06) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Banco Cooperativo Español, SA.
- 2) Banco Cooperativo Español a Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 16.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Portigon v. SRB(Věc T-365/16) ⁽¹⁾

(„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný fond pro řešení krizí – Rozhodnutí Jednotného výboru o příspěvcích předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost – Podstatné formální náležitosti – Autentizace rozhodnutí – Postup pro přijetí rozhodnutí – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2020/C 36/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Portigon AG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: D. Bliesener, V. Jungkind a F. Geber, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (zástupci: B. Meyring, T. Klupsch a S. Ianc, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Evropská komise (zástupci: A. Steiblyte a K.-P. Wojcik, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkajícího se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/06) a dále na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 20. května 2016 a týkajícího se úpravy příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, doplňujícího rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkajícího se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/13), v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkající se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/06) a rozhodnutí Jednotného výboru přijaté na výkonném zasedání dne 20. května 2016 a týkající se úpravy příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, doplňujícího rozhodnutí Jednotného výboru přijaté na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkající se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/13), se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Portigon AG.
- 2) Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Portigon.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 343, 19.9.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Hypo Vorarlberg Bank v. SRB**(Spojené věci T-377/16, T-645/16 a T-809/16) ⁽¹⁾**

(„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný fond pro řešení krizí – Rozhodnutí Jednotného výboru o příspěvcích předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost – Podstatné formální náležitosti – Autentizace rozhodnutí – Postup pro přijetí rozhodnutí – Povinnost uvést odůvodnění – Omezení časových účinků rozsudku“)

(2020/C 36/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hypo Vorarlberg Bank AG, dříve Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG (Bregenz, Rakousko) (zástupci: G. Eisenberger a A. Brenneis, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (zástupci: B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch a S. Ianc, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Italská republika (zástupkyně: G. Palmieri, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkajícího se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/06) a dále na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 20. května 2016 a týkajícího se úpravy příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, doplňujícího rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkajícího se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/13), v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Ve věcech T-645/16 a T-809/16 se žaloby odmítají jako nepřipustné.
- 2) Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkající se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/06) a rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté na výkonném zasedání dne 20. května 2016 a týkající se úpravy příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, doplňující rozhodnutí Jednotného výboru přijaté na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkající se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/13), se ve věci T-377/16 zrušují v rozsahu, v němž se týká Hypo Vorarlberg Bank AG.
- 3) Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Hypo Vorarlberg Bank ve věci T-377/16.
- 4) Hypo Vorarlberg Bank ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Jednotným výborem pro řešení krizí ve věcech T-645/16 a T-809/16, jakož i ve věci T-645/16 R.
- 5) Italská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 343, 19.9.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Tàpias v. Rada(Věc T-527/16) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Reforma služebního řádu a pracovního řádu, jež vstoupila v platnost dne 1. ledna 2014 – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Solidární odvod uplatňovaný od 1. ledna 2014 – Pozastavení uplatňování metody aktualizace odměn v letech 2013 a 2014“)

(2020/C 36/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Margarita Tàpias (Wavre, Belgie) (zástupkyně: L. Levi a N. Flandin, advokátky)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Evropský parlament (zástupkyně: E. Taneva a M. Ecker, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí o stanovení výše odměny žalobkyně za leden 2014, jak se konkretizuje ve výplatní páске za uvedený měsíc, jež jí byla zaslána dne 14. ledna 2014 a byla první výplatní páskou, jejímž prostřednictvím se na žalobkyni uplatnil čl. 65 odst. 4 a článek 66a služebního řádu ve znění vycházejícím z čl. 1 bodů 44 a 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15), kterými se stanoví pozastavení uplatňování metody aktualizace odměn v letech 2013 a 2014 a od 1. ledna 2014 zavádí solidární odvod.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Margaritě Tàpias se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 12.1.2015 (věc původně zapsána do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-121/14 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – OS v. Komise(Věc T-528/16) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Reforma služebního řádu a pracovního řádu, jež vstoupila v platnost dne 1. ledna 2014 – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Solidární odvod uplatňovaný od 1. ledna 2014 – Pozastavení uplatňování metody aktualizace odměn v letech 2013 a 2014“)

(2020/C 36/29)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: OS (zástupci: J.-N. Louis, R. Metz a D. Verbeke, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Evropský parlament (zástupkyně: E. Taneva a M. Ecker, zmocněnkyně), Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí o stanovení výše odměny žalobce za leden 2014, jak se konkretizuje ve výplatní pásce za uvedený měsíc, jež mu byla zaslána dne 13. ledna 2014 a byla první výplatní páskou, jejímž prostřednictvím se na žalobce uplatnil čl. 65 odst. 4 a článek 66a služebního řádu ve znění vycházejícím z čl. 1 bodů 44 a 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15), kterými se stanoví pozastavení uplatňování metody aktualizace odměn v letech 2013 a 2014 a od 1. ledna 2014 zavádí solidární odvod.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) OS se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 7, 12.1.2015 (věc původně zapsána do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-122/14 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Feral v. Výbor regionů

(Věc T-529/16) (¹)

(„Veřejná služba – Reforma služebního řádu a pracovního řádu, jež vstoupila v platnost dne 1. ledna 2014 – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Solidární odvod uplatňovaný od 1. ledna 2014 – Pozastavení uplatňování metody aktualizace odměn v letech 2013 a 2014“)

(2020/C 36/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Pierre-Alexis Feral (Brusel, Belgie) (zástupci: J. N. Louis, R. Metz a D. Verbeke, advokáti)

Žalovaný: Výbor regionů (zástupci: J. C. Cañoto Argüelles a S. Bachotet, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Vedlejší účastníci podporující žalovaného: Evropský parlament (zástupkyně: E. Taneva a M. Ecker, zmocněnkyně), Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí o stanovení výše odměny žalobce za leden 2014, jak se konkretizuje ve výplatní pásce za uvedený měsíc, jež mu byla zaslána dne 13. ledna 2014 a byla první výplatní páskou, jejímž prostřednictvím se na žalobce uplatnil čl. 65 odst. 4 a článek 66a služebního řádu ve znění vycházejícím z čl. 1 bodů 44 a 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15), kterými se stanoví pozastavení uplatňování metody aktualizace odměn v letech 2013 a 2014 a od 1. ledna 2014 zavádí solidární odvod.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) *Pierru-Alexis Feralovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 7, 12.1.2015 (věc původně zapsána do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-123/14 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 4. prosince 2019 – Billa v. EUIPO – Boardriders IP Holdings (Billa)

(Věc T-524/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Billa – Starší slovní ochranná známka Evropské unie BILLABONG – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Podobnost označení – Srovnání výrobků a služeb – Článek 8 odst. 1 písm. b nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 36/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Billa AG (Wiener Neudorf, Rakousko) (zástupci: J. Rether, M. Kinkeldey, J. Rosenhäger a S. Brandstätter, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Boardriders IP Holdings LLC (Huntington Beach, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: J. Fish, solicitor a A. Bryson, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. června 2018 (věc R 2235/2017-4), ve znění opravy ze dne 4. října 2018, týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Boardriders IP Holdings a Billa.

Výrok

- 1) *Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro dušení vlastnictví (EUIPO) ze dne 21. června 2018 (věc R 2235/2017-4) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká produktů „hry“ spadajících do třídy 28 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, v platném znění, kterých se týká přihlášená ochranná známka.*
- 2) *Ve zbývajících částech žaloba zamítá.*
- 3) *Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 399, 5.11.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Super bock group v. EUIPO – Agus (Crystal)(Věc T-648/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Crystal – Starší národní slovní ochranná známka CRISTAL – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence podobnosti mezi výrobky – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 36/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Super bock group, SGPS SA (Leça do Balio, Portugalsko) (zástupce: J. P. Mioludo, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Agus sp. z o.o. (Varšava, Polsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. července 2018 (věc R 299/2018-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Unicer-Bebidas de Portugal, SGPS SA a Agus.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Super bock group, SGPS SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 14.1.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Pinto Teixeira v. ESVČ(Věc T-667/18) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Práva a povinnosti úředníků – Prohlášení o úmyslu vykonávat profesní činnost po ukončení výkonu funkce – Článek 16 služebního řádu – Nebezpečí střetu s oprávněnými zájmy orgánu – Lhůta pro odpověď na prohlášení o úmyslu vykonávat profesní činnost – Implicitní nepřímý souhlas – Zákaz výkonu profesní činnosti po ukončení výkonu funkce – Morální újma“)

(2020/C 36/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: José Manuel Pinto Teixeira (Oeiras, Portugalsko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt a R. Spac, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ESVČ ze dne 21. února 2018, kterým se žalobci zakazuje výkon externí činnosti na základě článku 16 služebního řádu úředníků Evropské unie na jedné straně a na druhé straně náhrada újmy, kterou měl údajně utrpět z důvodu tohoto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) ze dne 21. února 2018, kterým se Josému Manuelovi Pinto Teixeirovi zakazuje výkon externí činnosti podle článku 16 služebního řádu úředníků Evropské unie, se zrušuje
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 16, 14.1.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Conte v. EUIPO – (CANNABIS STORE AMSTERDAM)

(Věc T-683/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CANNABIS STORE AMSTERDAM – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Ochranná známka, která je v rozporu s veřejným pořádkem – Článek 7 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 7 odst. 2 nařízení 2017/1001“)

(2020/C 36/34)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Santa Conte (Neapol, Itálie) (zástupci: C. Demichelis, E. Ortaglio a G. Iorio Fiorelli, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. srpna 2018 (věc R 2181/2017-2), týkajícímu se přihlášky obrazového označení CANNABIS STORE AMSTERDAM k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Santě Conte se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 25, 21.1.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Montanari v. ESVČ(Věc T-692/18) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Zpráva o kontrole ad hoc – Odepření přístupu – Článek 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 – Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Nařízení (ES) č. 45/2001 – Článek 8 písm. b) nařízení č. 45/2001 – Předávání osobních údajů – Článek 4 odst. 2 třetí odrážka nařízení č. 1049/2001 – Výjimka týkající se ochrany cílů vyšetřování – Článek 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 – Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2020/C 36/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Marco Montanari (Reggio d'Emilie, Itálie) (zástupci: A. Champetier a S. Rodrigues, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt, R. Spac a E. Orgován, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí ESVČ ze dne 24. října 2018, kterým ESVČ odmítla žalobci přístup ke zprávě ze dne 29. července 2017 vypracované A.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí ze dne 24. října 2018, kterým Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) odmítla potvrzující žádost Marca Montanariho ze dne 13. září 2018 o přístup k dokumentům, se zrušuje.
- 2) ESVČ se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 28.1.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Refan Bulgaria v. EUIPO – (Tvar květu)(Věc T-747/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška třírozměrné ochranné známky Evropské unie – Tvar květu – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Právo na obhajobu – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2020/C 36/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Refan Bulgaria OOD (Trud, Bulharsko) (zástupkyně: A. Ivanova, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: A. Lukošūtė, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. září 2018 (věc R 2518/2017-1) týkajícímu se přihlášky třírozměrného označení tvořeného tvarem květu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Refan Bulgaria OOD ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 72, 25.2.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. prosince 2019 – Idea Groupe v. EUIPO – The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)

(Věc T-29/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there – Starší národní slovní ochranné známky idée logistique, IDEA a groupe idea – Starší národní obrazová ochranná známka iDÉA – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Starší obrazová ochranná známka iDÉA a starší slovní ochranná známka IDEA – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Užívání označení, jehož význam není pouze místní, v obchodním styku – Článek 8 odst. 4 nařízení 2017/1001“)

(2020/C 36/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Idea Groupe (Montoir-de-Bretagne, Francie) (zástupce: P. Langlais, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: V. Ruzek, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: The Logistical Approach BV (Uden, Nizozemsko) (zástupci: R. Milchior a S. Charbonnel, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. listopadu 2018 (věc R 2064/2017-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Idea Groupe a The Logistical Approach.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 12. listopadu 2018 (věc R 2064/2017-4) se zrušuje.
- 2) EUIPO a společnost The Logistical Approach BV ponесou vlastní náklady řízení a každý z nich nahradí jednu polovinu nákladů řízení vynaložených společnostmi Idea Groupe.

(¹) Úř. věst. C 93, 11.3.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – Baustoffwerke Gebhart & Söhne v. EUIPO (BIOTON)

(Věc T-255/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BIOTON – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001“)

(2020/C 36/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Aichstetten, Německo) (zástupkyně: E. Strauß, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: J. Schäfer a A. Söder, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. února 2019 (věc R 1887/2018-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení BITON jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 187, 3.6.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – gastivo portal v. EUIPO – La Fourchette (Ztvárnění vidličky na zeleném pozadí)

(Věc T-266/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující vidličku na zeleném pozadí – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie gastivo – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 36/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: gastivo portal GmbH (Brémy, Německo) (zástupci: O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich a N. Achilles, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: La Fourchette SAS (Paříž, Francie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. února 2019 (věc R 1213/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi gastivo portal a La Fourchette.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti gastivo portal GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 187, 3.6.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – gastivo portal v. EUIPO – La Fourchette (Ztvárnění vidličky na zeleném pozadí)

(Věc T-267/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující vidličku na zeleném pozadí – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie gastivo – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 36/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: gastivo portal GmbH (Brémy, Německo) (zástupci: O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich a N. Achilles, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: La Fourchette SAS (Paříž, Francie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. února 2019 (věc R 1213/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi *gastivo portal* a *La Fourchette*.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti *gastivo portal GmbH* se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 230, 8.7.2019..

Žaloba podaná dne 5. listopadu 2019 – GY v. ECB**(Věc T-746/19)**

(2020/C 36/41)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: GY (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 28. ledna 2019, kterým se žalobci nepřiznávají příspěvky na domácnost pro rok 2019
- dále zrušil, pokud to bude nezbytné, rozhodnutí ze dne 24. dubna 2019 a 26. srpna 2019, která zamítají žalobcovu žádost o správní přezkum a jeho interní stížnost;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady nabytých práv.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení „užitečného účinku“ příspěvků na domácnost a článku 15 pracovního řádu ECB
 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné péče.
-

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Imperial Brands a další v. Komise**(Věc T-760/19)**

(2020/C 36/42)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Imperial Brands plc (Bristol, Spojené království), Imperial Tobacco Ltd (Bristol), Imperial Tobacco Overseas Holdings Ltd (Bristol), Imperial Tobacco Holdings Ltd (Bristol), Imperial Tobacco Overseas Holdings (2) Ltd (Bristol) (zástupci: D. Slater, advokát a E. Burrows, N. Gardner a S. Mardell, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí C(2019) 25 26 final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností;
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů a výdajů vynaložených v souvislosti s těmito řízeními.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise neposkytla dostatečné odůvodnění, dopustila se nesprávného právního posouzení nebo zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že konstatovala, že pravidla ve Spojeném království týkající se ovládaných zahraničních společností (CFC) jsou relevantním referenčním systémem. Komise měla za referenční systém považovat režim daně z příjmů právnických osob ve Spojeném království.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU nebo zjevně nesprávného posouzení, když přijala nesprávný přístup k analýze pravidel CFC. Komise nesprávně posoudila ustanovení kapitoly 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010], která obsahuje osvobození příjmů z financování v rámci skupiny formou vynětí z obecného zdanění stanoveného v kapitole 5 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010].
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití článku 107 odst. 1 SFEU, když konstatovala, že osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny je selektivní, neboť s podniky nacházejícími se ve srovnatelné právní a skutkové situaci je zacházeno rozdílně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny zakládá výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise dostatečně neodůvodnila konstatování, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny je z části neodůvodněné, čímž porušila článek 296 SFEU.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že „úplné“ osvobození podle oddílu 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010] je odůvodněné povahou a celkovou strukturou daňového systému.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že 75 % osvobození podle oddílu 3711B Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010] je odůvodněné povahou a celkovou strukturou daňového systému.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že zdanění ovládaných zahraničních společností, které splňují podmínky pro osvobození příjmů z financování v rámci skupiny, by porušilo svobodu usazování žalobkyně zakotvenou v článku 49 SFEU.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že analogicky použila ustanovení směrnice Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, která nebyla *ratione temporis* použitelná.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že přijetím napadeného rozhodnutí Komise neoprávněně zasáhla do výlučné suverenity Spojeného království v oblasti přímých daní, čímž porušila články 4 a 5 SEU a článek 114 SFEU.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Willis Europe v. Komise

(Věc T-761/19)

(2020/C 36/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Willis Europe BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: N. Niejahr a B. Hoorelbeke, advokáti a A. Stratakis a P. O’Gara, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. L 216, 2019, s. 1) v rozsahu, v němž se jím konstatuje, že údajné opatření podpory představuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a nařizuje se její vrácení spolu s úroky, a to i od žalobkyně;
- podpůrně zrušil články 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se jím nařizuje vrácení neslučitelné podpory spolu s úroky, a to i od žalobkyně;
- uložil Komisi nést vlastní náklady řízení a uhradit náklady řízení žalobkyně v rámci tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU, když rozhodla, že údajné opatření podpory představuje selektivní výhodu pro společnosti, které využívají osvobození ve výši 75 % pro způsobilé úvěrové vztahy s nízkým rizikem, protože Komise:
 - nesprávně určila jako referenční systém britský režim ovládaných zahraničních společností (CFC),
 - dopustila se nesprávného právního posouzení, když dospěla k závěru, že osvobození od daně ve výši 75 % představuje odchylku z referenčního daňového systému, a to na základě, že:
 - (i) konstatování odchylky se nesprávně zakládá na regulační technice,
 - (ii) test významných rozhodovacích funkcí není ústředním testem britského režimu CFC, a
 - (iii) kvalifikované a nekvalifikované úvěrové vztahy nejsou ve stejné právní a faktické situaci, přičemž Komise se v každém případě dopustila nesprávného právního posouzení, když nepřiměřeně vycházela z ustanovení směrnice Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ nebo tuto směrnici použila obdobně
 - dopustila se nesprávného posouzení a nesprávného právního posouzení, když dospěla k závěru, že osvobození od daně ve výši 75 % není odůvodněné povahou a celkovou strukturou daňového systému stejným způsobem jako osvobození od daně z příjmů z financování skupinových společností, které se použije na neobchodní finanční zisky podle oddílu 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) (kapitálové investice ze Spojeného království)].
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož neprokázala, že údajné opatření podpory může ovlivnit obchod mezi členskými státy a ohrožuje narušit hospodářskou soutěž.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z podpůrného tvrzení, že Komise porušila článek 49 SFEU kvalifikací údajného opatření podpory jako neslučitelné státní podpory, která neporušuje svobodu usazování zaručenou článkem 49 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila základní zásadu rovného zacházení/zákazu diskriminace:
 - tím, že s neobchodním finančním ziskem ze způsobilých úvěrů zacházela stejným způsobem jako s neobchodním finančním ziskem z nezpůsobilých úvěrů, a
 - tím, že zacházela odlišně s osvobozením od daně z příjmů z financování skupinových společností, podle toho, zda neobchodní zisk spadá pod oddíly 371EB nebo 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)]
5. Pátý žalobní důvod vycházející z podpůrného tvrzení, že i když opatření podpory patří do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU, Komise porušila čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ tím, že nařídila navrácení údajné neslučitelné finanční podpory příjemci údajného opatření podpory, protože takové navrácení je v rozporu s obecnými zásadami unijního práva, konkrétně se zásadou legitimní důvěry a právní jistoty.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 22. listopadu 2019 – Enoport – Produção de Bebidas v. EUIPO – Miguel Torres (CABEZA DE TORO)**(Věc T-811/19)**

(2020/C 36/44)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: portugalská***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Enoport – Produção de Bebidas L.^{da} (Rio Maior, Portugalsko) (zástupkyně: R. Milhães, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Miguel Torres, S. A. (Vilafranca del Penedès, Barcelona, Španělsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „CABEÇA DE TOIRO“ – Přihláška k zápisu č. 1 562 6286*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. září 2019 ve věci R 394/2019-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:*

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 95 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 2. prosince 2019 – RY v. Komise**(Věc T-824/19)**

(2020/C 36/45)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* RY (zástupce: J.-N. Louis, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 10. dubna 2019 o ukončení smlouvy dočasného zaměstnance podle čl. 2 písm. c) PŘOZ uzavřené s žalobcem,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 266 SFEU. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že Komise jej měla opětovně začlenit do příslušného služebního útvaru v důsledku rozsudku ze dne 10. ledna 2019, RY v. Komise (T-160/17, EU:T:2019:1).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut, neboť žalobci nebylo umožněno účelně vyjádřit své stanovisko a mít vliv na předmětný rozhodovací proces.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci z důvodu, že napadené rozhodnutí bylo přijato výhradně za účelem poskytnout čistě potvrzujícímu rozhodnutí o ukončení smlouvy žalobce zdánlivou legalitu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práva nahlížet do spisu. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že nebylo vyhověno jeho opakovaným žádostem o předání písemností, které si mezi sebou předaly kabinet člena Komise a Generální ředitelství pro lidské zdroje a bezpečnost v návaznosti na rozsudek ze dne 10. ledna 2019, RY v. Komise (T-160/17, EU:T:2019:1).

Žaloba podaná dne 6. prosince 2019 – CrossFit v. EUIPO - Hochwarter (CROSSBOX)

(Věc T-835/19)

(2020/C 36/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CrossFit Inc. (Scotts Valley, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: D. Mărginean, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Marlis Hochwarter (Vídeň, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie CROSSBOX – Ochranná známka Evropské unie č. 12 503 471

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. října 2019, ve věci R 1832/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení před Tribunálem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 2 písm. a) bodu i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009;
- Porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 207/2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. prosince 2019 – Eutelsat v. GSA

(Věc T-99/17) ⁽¹⁾

(2020/C 36/47)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. listopadu 2019 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise

(Věc T-566/19) ⁽¹⁾

(2020/C 36/48)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 348, 14.10.2019.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS